

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 30

Utgitt 18 juni.

1917

Lov

15 juni.
Nr. 1.

om forandring av § 10 i lov om ulykkesforsikring for sjømænd
av 18 august 1911 med tillægslov av 30 juli 1915.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 5 juni
1917 saalydende:

I.

§ 10 i lov om ulykkesforsikring for sjømænd av 18 august
1911 med tillægslov av 30 juli 1915 skal herefter lyde saaledes:

Den til erstatningens dækkelse fornødne forsikringspræmie utredes av vedkommende rederier, dels procentvis efter den av de forsikrede oppebaarne arbeidsfortjeneste beregnet overensstemmende med § 11, og dels efter vedkommende fartøiers registertonnage brutto med et bestemt beløp pr. ton. Ved fastsættelse av præmiesatsene kan tages hensyn til den forskjellige ulykkesrisiko i de forskjellige virksomheter. Til det øiemed kan fartøierne indordnes under forskjellige risikoklasser.

Præmiesatsene og risikoklasserne fastsættes av Kongen med forbehold av Stortingets samtykke og saaledes, at forsikringens aarlige præmiebehov beregnes saavidt mulig at skulle dækkes for en halvdel av de beløp, som utredes efter arbeidsfortjenesten, og for en halvdel av de beløp, som beregnes av tonnagen.

Forandring av præmiesatsene og av risikoklasserne kan av Kongen under forbehold av Stortingets samtykke til enhver tid foretages.

Beslutning om forandringer maa, naar Stortinget ikke anderledes bestemmer, være behørig bekjendtgjort mindst 2 maaneder. før de skal træde i kraft.

15 juni.
Nr. 1.

II.

Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 15 juni 1917.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

15 juni.
Nr. 2.

Lov

om forandring i og tillæg til lov om sykeforsikring av
6 august 1915.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 5 juni 1917 saalydende:

I.

Efternævnte paragraffer i lov om sykeforsikring av 6 august 1915 skal herefter lyde saaledes:

§ 1.

1. Pliktig til sykeforsikring efter denne lov er her i riket beskæftigede lønsarbeidere samt betjenter¹⁾ i offentlig eller privat tjeneste, naar de har fyldt 15 aar. Forsikringspligten indtræder ved tiltrædelsen av arbeids- eller tjenesteforholdet og ophører ved uttrædelsen av samme.

2. Undtat fra forsikringspligten er:

- a. den betjent²⁾, hvis samlede aarlige indtægt overstiger kr. 3 000,00. I tilfælde av tvist om, hvorvidt denne grænse er overskredet eller ikke, lægges sidste endelige skatteligning til grund for avgjørelsen. Forsaavidt der i vedkommendes indtægt er medtat egtefælles eller barns indtægt, blir denne efter kredssykekassens skjøn at fradra;
- b. den, som er fast beskæftiget paa skib i utenriksk fart, medmindre denne er indskrænket til reiser i fast rute, og reiserne efter den for farten kundgjorte plan ikke forutsættes at vare mer end 10 dage fra norsk havn og tilbake;

c. den, som ifølge en utenlandsk lov er sikret sykeunderstøttelse under sin beskæftigelse her i riket; 15 juni.
Nr. 2.

d. den, som utfører arbeide for kommunen under forhold, der gir betalingen for arbeidet karakteren av understøttelse.

Det samme gjelder den, som under lignende forhold utfører arbeide for veldædige indretninger, naar saa bestemmes av Riksforsikringsanstalten.

e. den, som er i tjeneste hos fremmed magts gesandt eller utsendt konsul.

3. Undtat fra forsikringspligt er likeledes den, hvis arbeids- eller tjenesteforhold ikke ifølge forholdets natur kan faa en varighet av 6 dage eller derover. Arbeidstiden behøver ikke at være sammenhengende og heller ikke at utgjøre hele dagsverk for at betinge forsikringspligt.

4. Efter andragende fra vedkommende forsikringspligtige person kan kassen undta fra forsikring den, hvis arbeids- evne paa grund av krønisk sygdom eller andre varige mangler eller svækkelser er væsentlig nedsat.

5. Kongen kan derhos, efterat Riksforsikringsanstalten har avgitt uttalelse, undta fra forsikringspligt personer, som for en ringe godtgjørelse organisationsmessig virker i barmhjertighetens tjeneste, og som er sikret en sykeunderstøttelse av mindst samme værdi som understøttelse efter nærværende lov.

§ 4. Efter forslag av Riksforsikringsanstalten eller vedkommende kredssykekasestyrer kan Kongen bestemme, at den i § 1, 3 opstillede undtagelse fra forsikringspligt sløifes for enkelte arbeidsarters vedkommende i visse distrikter eller hele riket.

§ 9, 2.

2. Hvis den forsikringspligtige er beskæftiget i bedrift eller virksomhet, som indgaar under lovene om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. eller om ulykkesforsikring for sjømænd, blir som arbeidsgiver at anse den, som efter nævnte love er eller blir erkjendt som saadan.

Likeoverfor bedrifter eller virksomheter, som ikke er pligtige til forsikring efter nogen av ulykkesforsikringslovene, blir arbeidsgiverspørsmålet at avgjøre efter de i lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. av 13 august 1915 opstillede grundsætninger.

Twist om arbeidsgiverforholdet fritar ikke for indmeldelse efter nærværende paragraf eller for betaling av premie.

§ 10, 1 a. Hans samlede aarlige indtægt, sammenlagt med hans egtefælles, maa ikke overstige kr. 3000,00. I tilfælde av

15. juni. tvist, om grænsen er overskredet eller ikke, lægges sidste en-
Nr. 2. delige skatteligning til grund for avgjørelsen.

§ 16, 1, A d. Ved kvindelig medlems nedkomst fri jord-
morhjælp, skyssudgifter dog heri ikke indbefattet, samt syke-
penger (barselpenger) i 6 uker, regnet fra og med nedkomst-
dagen, samt de sidste 2 uker før denne. Barselpengene skal
altid utgjøre mindst kr. 1,00 pr. dag. Disse ydelser er betinget
av, at hun i de 10 sidste maaneder før nedkomsten har været
medlem av en kredssykekassee eller godkjendt privat sykekassee.
Kortere avbrytelser i de 10 maaneder kommer ikke i betrakt-
ning. Herom skal i statuttene indtages nærmere bestemmelse.
Indtræder sygdom, ydes istedenfor barselpenger de samme
understøttelser som under andre sygdomstilfælde, dog for de
ovenfor nævnte 8 uker i intet tilfælde mindre sykepenger end
kr. 1,00 pr. dag.

§ 16, 1, B, 2det led. Til hustru, som ikke selv er medlem,
ydes derhos ved nedkomst fri jordmorhjælp, skyssudgifter dog
heri ikke indbefattet, samt i barselpenger kr. 30,00 pr. fødsel.
Disse ydelser er betinget av, at hendes egtefælle før nedkom-
sten har været medlem av en kredssykekassee eller godkjendt
privat sykekassee i saadan tid som for kvindelig medlem i litra
A, d bestemt.

§ 33.

1. Præmiefritagelse indtræder:

a. i den pligtige forsikring for de fulde uker, i hvilke
medlem nyder sykepenger (barselpenger) for sygdoms
vedkommende medregnet de 3 dages forutgaaende ar-
beidsudygtighet (jfr. § 19, 1), eller hvori han avtjener
sin vernepligt eller forblir staaende som medlem i hen-
hold til bestemmelsen i § 6, 4.

b. i den frivillige forsikring for de fulde uker, hvori
medlem nyder sykepenger (barselpenger) beregnet som
under a, eller avtjener sin vernepligt. Dog betales
skyldig præmie for de 4 uker (§ 12, 1), som er løpende,
naar sygdommen indtræder; men medlemmet gods kri-
ves ved næste præmiebetaling præmien for de fulde
uker, hvori han nød sykepenger.

2. Halv præmiefritagelse indtræder for fastlønnede mili-
tærpersoner for tidsrum, hvori de utfører militære pligter
og derfor efter § 25 i tilfælde av sygdom tilkommer un-
derstøttelse for militærvæsenets regning. Under saadan
understøttelse indtræder hel præmiefritagelse som under
litra a og b bestemt.

§ 48, 2.

2. Kommunestyret kan efter forslag av kredssykekassens
styre tilstaa formanden en passende løn for hans arbeide.

Denne løn, som ikke blir at regne som inntægt i tilfælde av spørsmål om undtagelse fra forsikringsplikt i henhold til § 1, 2 a eller frivillig forsikring etter § 10, 1 a, blir at utrede av kredssykekassen. Hverken styrets eller representantskapets øvrige medlemmer erholder nogen godtgjørelse for utførelsen av sit hverv.
§ 54, 2.

15 juni.
Nr. 2.

2. Det samme gjelder vikarkasser for lærere eller lærerinder, som sikrer sine medlemmer i sykdomstilfælde bibehold av fuld løn for en tid av mindst 6 maaneder — eller et dertil svarende timetal — i 12 paa hinanden følgende maaneder, samt jernbanernes sykekasser, naar vedkommende jernbanes styre tilsikrer sine i disse kasser staaende funktionærer og arbeidere ved sykdomstilfælde og nedkomst en understøttelse, som maa ansees for mindst av samme verdi som understøttelse efter denne lov (§ 16).

Saadanne godkjendte vikarkasser og jernbanesykekasser er iøvrig ikke underkastet bestemmelse i denne lov, med undtagelse av §§ 63 og 64, 2det led. For privatskolers vikarkasser med mindre medlemstal end 100 maa til opnaaelse av godkjendelse foreligge en av Riksforsikringsanstalten godtat garanti for opfyldelse av kassens forannævnte forpliktelse.

§ 59, 3.

3. § 17, 5 og 6 faar tilsvarende anvendelse for godkjendte sykekasser.

§ 66.

1. Tvistigheter, som maatte opstaa:

- a. Om hvorvidt en person paa et givet tidspunkt er forsikringspliktig etter denne lov, samt om hvem der er at anse som ansvarlig arbeidsgiver utenfor de i §§ 9, 2 1ste avsnit og 32,3 nævnte tilfælde,
- b. om en forsikrings begyndelse eller ophør (§§ 5, 6, 10, 11, 12 og 13),
- c. i anledning av en beslutning, hvorved en kredssykekasse har avslaat en ansøking om frivillig forsikring (§ 10 og 11),
- d. om hvorvidt en forsikret er henført til riktig indtægts- eller risikoklasse (§ 14),
- e. angaaende et av vedkommende bestridt præmiekrav fra en kredssykekasse,
- f. angaaende en arbeidsgivers avholdelse i løn av utlæg for præmie (§ 32) eller fradrag av løn for samtidig oppebaarne sykepenger (§ 24) eller frivillig medlemskrav paa refusion hos arbeidsgiveren (§ 32,4),
- g. angaaende valgbarhet og valg efter denne lov,

15 juni.
Nr. 2.

- h. i anledning av krav paa nogen av de ydelser av en kredssykekasse, som omhandles i kap. V i denne lov,
 - i. i anledning av en arbeidsgivers krav paa godtgjørelse for hatte utlag i henhold til denne lovs § 23,
 - k. angaaende en arbeidsgivers ansvar for understøttelse efter § 9, 4 og 5, samt angaaende en forsikret persons refusionspligt efter § 26, 2 og 3,
- indbringes, efterat kredssykekassen har fattet beslutning i saken, til prøvelse av en nævnd paa 3 medlemmer, som vælges for et tidsrum av 3 aar av kommunestyret i den kommune, hvori kredssykekassen har sit sæte. Av medlemmene skal mindst 1 være medlem av formandskapet, 1 skal være arbeidsgiver og 1 medlem av en kredssykekasse. Nævnden vælger selv formand. Formanden kan av kommunestyret, efterat uttalelse fra kredssykekassens styre derom er indhentet, tilstaaes en passende godtgjørelse for sit arbeide og for de med hvervet forbundne kontorutgifter, hvilke beløp utredes av kredssykekassens midler. Den, som har gjort tjeneste som medlem av nævnden i tre aar, kan undslaa sig for at motta valg for de tre næste. De nærmere regler om nævndens forretningsorden og avgjørelse træffes av Kongen.

II.

Denne lov træder i kraft 2 juli 1917.

Personer, som den 4 juni 1917 staar i saadant arbeids- eller tjenesteforhold, at dette efter nærværende lov vil medføre forsikringspligt, ansees, forsaavidt de ikke tidligere er forsikret, som tiltraadt forholdet nævnte dag. Fra denne dag træder for disse personers vedkommende bestemmelserne om anmeldelsespligt efter § 9 i lov om sykeforsikring av 6 august 1915 i kraft.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 15 juni 1917.

Haakon.
(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

15 juni.

av 15 juni.

- I. I henhold til lov nr. 1 av 4 mai 1917 om anmeldelse av reisende med skib bestemmes indtil videre, at skibsføreren paa skib, som kommer fra utlandet, eller som avgaar til utlandet, skal avgi skriftlige opgaver med oplysninger om de reisende, skibet medfører, samt at skibsføreren paa skib, som gaar i de indenlandske ruter, som Justisdepartementet bestemmer, skal avgi saadanne opgaver over de utenlandske reisende, som skibet medfører.
- II. I henhold til samme § bemyndiges Justisdepartementet til at bestemme, til hvilken myndighet de i I nævnte opgaver skal avgives, og hvilke oplysninger de skal indeholde, samt at fastsætte skemaer for opgaverne.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet.

15 juni.

av 15 juni.

Anmeldelse av reisende med skib.

I henhold til lov nr. 1 av 4 mai 1917 om anmeldelse av reisende med skib er det ved kongelig resolution av 15 juni 1917 av hensyn til rikets sikkerhet bestemt, at skibsføreren paa skib, som kommer fra utlandet, eller som avgaar til utlandet, skal avgi skriftlige opgaver med oplysninger om de reisende, som skibet medfører, samt at skibsføreren paa skib, som gaar i de indenlandske ruter, som Justisdepartementet bestemmer, skal avgi saadanne opgaver over de utenlandske reisende, som skibet medfører.

I henhold til bemyndigelse git i samme resolution bestemmer departementet følgende om opgavernes avgivelse, dog saaledes at skibe, som ved bestemmelsernes ikrafttræden befinner sig utenfor riket og ikke før ankomst hertil kan tilstilles blanketter, først blir anmeldelsespligtige ved næste avgang fra riket.

A. Utenriksk fart.

Skibsføreren paa ethvert (norsk eller utenlandsk) skib, som kommer fra utlandet, eller som avgaar til utlandet, skal avgi opgave over samtlige (saavel norske som utenlandske) reisende, som skibet medfører, og som skal gaa iland eller gaa ombord i Norge. Pligten gjælder, hvad enten skibet gaar i

15 juni. regelmæssig passagertrafik eller bare leilighetsvis har passagerer med.

1. Ved ankomst fra utlandet skal opgave avgives særskilt paa hvert sted, hvor reisende gaar iland, over de reisende, som gaar iland dér. Oplysningene meddeles ved, at hver reisende utfylder vedlagte skema e. Er den reisende ikke tilstrækkelig skrivekyndig, maa skibets folk hjælpe dermed. Skibsføreren oversender opgaven til politiet tillikemed et eksemplar av vedlagte skema f, som han har at utfylde og undertegne. Opgaverne maa have færdige, før skibet kommer ind paa norsk sjøterritorium, forat de paa forlangende kan forevises for norske bevogtningsfartøier. Opgaverne avleveres til fremmøtende funktionær av toldvæsenet eller politiet, og før dette er skedd, maa de reisende ikke landsættes.
2. Ved avgang til utlandet skal opgaverne avgives paa vedlagte skema g (for ikke norske statsborgere) og skema h (for norske statsborgere). Skibsføreren har selv at utfylde og undertegne erklæringen i opgavernes begyndelse, og han er ansvarlig for, at de er behørig utfylt for samtlige reisendes vedkommende. Forsaavidt de reisende er kommet ombord paa forskjellige anløpssteder, kan der utfærdiges særskilt opgave for hvert av disse steder; brukes samme opgave for flere anløpssteder, maa stedets navn anføres i navnerubrikken over navnene paa de reisende, som er gaat ombord paa vedkommende sted. Disse opgaver kan utfyldes ved dampskibsselskapets eller ekspeditørens kontor. De avgives til politiet paa sidste sted, som skibet anløper, før det gaar til utlandet, og avleveres til fremmøtende funktionær, som anført under 1. Skibet maa ikke avgaa, før opgaverne er avgitt.

For skibe, som medfører utvandrere til fremmede verdensdele, kan skibsføreren vedkommende de utvandrere, som har været fremstillet for politiet overensstemmende med lov av 22 mai 1869 og reglement av 2 december 1899, istedenfor de foran foreskrevne opgaver (paa skema g og h) indsende gjenpart av passagerlisten eller anden liste, som utfærdiges over disse reisende. Denne gjenpart maa indeholde opplysning om utvandrerens fulde navn og det politikammer, hvor han har passert emigrantkontrollen, likesom skibsføreren med sin underskrift maa attestere, at alle utvandrere er opført. Hvis skibet tillike medfører reisende, som ikke har passert emigrantkontrollen, maa vanlig opgave over disse avgives paa skema g eller h.

B. Indenlandsk rutefart.

15 juni.

Paa skibe i gjennemgaaende kystrutetrafik nordenfor Bergen skal skibsføreren avgi opgave over de utenlandske reisende, som gaar iland dér. Opgaverne skal avgives paa de foran under A 1 omhandlede skemaer e og f. De blir at avgi til vedkommende politimester. Hvis denne ikke er bosat paa det sted, hvor den reisende gaar iland, blir de at avlevere paa det sted, hvor politimesteren bor, og om skibet ikke anløper dette, at sende ham i posten.

Kongelig resolution

15 juni.

av 15 juni.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v. og lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobak, meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Gjemnes herred, Romsdals amt, den 18 december 1916 og 7 mai 1917 fattede beslutning til politivedtægter for herredet:

§ 1. Paa offentlig vei, hvorunder i disse vedtægter er indbefattet enhver for almindelig færdsel bestemt eller almindelig befærdet vei, kai, brygge eller bro, saavel som paa veiens kanter eller skraaninger maa ikke opløp eller sammenstimlen av folk finde sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller færdselen hemmes. Likesaalitt maa der paa saadanne steder foregaa slagsmaal, skriken, høirøstet syngen, usømmelig tale eller anden larmende, voldsom, fornærmelig eller usømmelig adfærd. Det er likeledes forbudt paa saadanne steder at danse, spille kort og nyde berusende drikke. Lek er ogsaa forbudt paa de nævnte steder, naar den er til ulempe for færdselen.

§ 2. Det er forbudt at flytte, bortta, skjære eller ridse i, skrive eller tegne paa, løsrive eller paa anden maate beskadige eller tilsmudse de til offentlig nytte eller prydelse bestemte indretninger eller gjenstande, saasom banker, trær, stakitter, vandposter, stabbestener, veistolper, telefonstolper, grinder o. l. Det er ogsaa forbudt med gjenstande av nogen slags at berøre de elektriske ledninger, kaste sten mot dem eller paa nogen maate beskadige dem.

Lovlig opsatte plakater o. l. maa ikke nedrives, tilsøles eller gjøres ulæselige.

§ 3. Paa eller utover offentlig vei eller i dens umiddelbare nærhet maa ingen avfyre gevær eller andet skytevaaben,

15 juni. avbrænde fyrverkeri, krudt eller andre eksploderende stoffe, ei heller kaste sten, sneball eller andet, som kan bevirke skade eller forulempe veifarende. Ved mineringsarbeider saavel som ved omgang med skytevaaben paa eller i nærheten av offentlig vei eller bebodd hus maa tilbørlig forsigtighet iagttages.

§ 4. Uvøren kjørsel eller riden paa hest eller cykel paa offentlig vei maa ikke finde sted. Cykkelrytter maa bruke ringeapparat i betimelig tid, før han skal passere en møtende eller en, som han har indhentet, og i mørke være forsynt med løgt, som lyser fremover.

Ved kjørsel paa slædeføre maa hesten være forsynt med klokke eller bjælde, som kan høres i tilbørlig avstand. Herfra undtages almindelig arbeidskjøring, naar det er lyst, samt kjørsel i likfølge.

Paa offentlig vei maa kjørende eller ridende og cyklister utvise behørig forsigtighet, især naar de møter nogen. Kjørende og cyklister maa, naar de møter hinanden, kun benytte høire halvdel av veien, likesom ingen maa forlate sin hest uten at sørge for, at den er under forsvarlig tilsyn eller forsvarlig bundet.

§ 5. Det er forbudt at la hester eller andre kreaturer tjøres saa nær alfarvei, at de kan naa over veigrøften og ind paa veien. Likesaa er det forbudt at la hingster, olme okser og andre farlige dyr gaa løse paa beite, som støter til offentlig vei, medmindre den er forsynt med saa høit og sterkt gjærde, at dyrene ikke kan slippe over eller slippe igjennem.

§ 6. Naar hunder viser sig glubske eller biske eller har den vane at forulempe folk eller hester ved at fare imot dem, skal eieren eller besidderen holde saadanne hunder bundet eller forsynt med forsvarlig mundkurv.

§ 7. Enhver, som driver bevertning skal — forsaavidt det staar til ham — sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet foregaar, som strider mot orden og sømmelighet.

§ 8. Ingen maa paa offentlig bevertnings- eller forlystelsessted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adfærd, hvorved andre gjester eller besøkende, verten, dennes familie eller tjenere fortrædiges eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres eller fornærmes, ei heller paa anden maate vise en uanstændig eller forargelig opførsel.

§ 9. Offentlige bevertningssteder skal holdes lukket fra kl. 12 midnat til kl. 6 morgen, og maa i denne tid ingen bevertning finde sted og ingen gjester indlates eller opholde sig paa slike steder. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller eller gjestgiverier i den nævnte tid av døgnet.

§ 10. Offentlige forestillinger eller forevisninger av hvil-

kensomhelst art maa ikke finde sted uten politiets tilladelse, 15 juni.
og uten at der forskudsvis er erlagt en direkte avgift til herredskassen fra 2 til 10 kr. efter politiets (lensmandens) nærmere bestemmelse for hver dag eller kveld. Undtat herfra er forestillinger eller forevisninger i opbyggelige eller velgjørende øiemed samt i avholds- og ungdomslag.

§ 11. Offentlig sammenkomst til dans eller anden lystighet maa ikke finde sted uten forutgaaende anmeldelse i betids til lensmanden, saa at han kan paalægge vedkommende at foreta det fornødne til ordenens opretholdelse og av vedkommende faa utredet de dermed forbundne utgifter. Alle slike sammenkomster skal være avsluttet kl. 12 midnat.

§ 12. Ingen maa sælge tobak av nogenslags til barn under 15 aar. Dette skal dog ikke være til hinder for, at voksne folk kan faa sendt bud efter tobak med slike barn, men da maa vedkommende medsende seddel med opplysning om, hvor meget det skal være, samt paaført datum og underskrift. Heller ikke maa nogen kjøpe tobak av nogen slags til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 aar eller overlate saadant barn tobak som gave eller i laan eller bytte eller mot vederlag i arbeide eller personlig tjeneste.

§ 13. Politiet kan ta tobak, cigarer,igaretter, tobakspipe og andre slike ting fra barn under 15 aar, naar de bruker slikt paa offentlig vei eller forsamlingssted.

§ 14. Overtrædelser av disse vedtægter straffes med bøter, forsaavidt der ikke i lovgivningen er fastsat strengere straf.

Kongelig resolution

15 juni.

av 15 juni.

Nedenstaaende av Aalens herredsstyre i møte 26 mai 1917 vedtagne vedtægt om lukning av utsalgssteder i Aalens herred, Søndre Trondhjems amt, stadfæstes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjældende indtil videre:

§ 1. Samtlige handlende, der har butik eller utsalgssted inden herredet, skal holde sine butikker eller utsalgssteder lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen, saaledes at der ingen handel foregaar i nævnte tidsrum.

Fra og med 15 juli til og med 31 august holdes lukket fra kl. 8 aften til kl. 8 morgen. Julaften, nytårsaften, påske- og pinseaften lukkes kl. 5 em. Den 1 og 17 mai lukkes kl. 1 em.

§ 2. Søn- og helligdage skal forretningene holdes lukket hele dagen.

15 juni. § 3. Forbudet skal ikke være til hinder for, at kunder, der er kommet ind før lukningstiden, ekspederes.

§ 4. Overtrædelse af denne vedtægt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

Vedtægtene træder i kraft 14 — fjorten — dage efter approbationen.

15 juni.

Kongelig resolution

av 15 juni.

De av Vadsø bystyre i møte 4 mai 1917 vedtagne forandringer av §§ 1 og 2 i de ved kongelig resolution av 3 december 1914 stadfæstede vedtægter om lukning av utsalgssteder i Vadsø, stadfæstes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjældende indtil videre.

Efter de stadfæstede forandringer skal §§ 1 og 2 lyde saaledes:

med 1 april til og med 30 september fra kl. 7 aften til kl. 8

»§ 1. Samtlige utsalgssteder holdes lukket i tiden fra og morgen. Fra og med 1 oktober til og med 31 mars fra kl. 7 aften til kl. 9 morgen. Lørdage, dagene før helligdage samt virkedage i tiden fra og med 15 til og med 25 december holdes aapent til kl. 8 eftermiddag. Julaften, paaske- og pinse-aften lukkes kl. 6 eftermiddag.

Handel med brød og alkoholfri drikke kan til de tider, da der ikke efter foranstaaende regler kan holdes aapent til kl. 8, foregaa til dette klokkeslet, naar handelen finder sted i rum, som er avstængt fra anden butikforretning.

Apoteket omfattes ikke av disse vedtægter.«

»§ 2. Samtlige utsalgssteder holdes lukket søn- og helligdage. 1 mai og 17 mai lukkes kl. 10 form.«

15 juni.

Kongelig resolution

av 15 juni.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbation paa den av Kristiania bystyre i møte 12 april 1917 fattede beslutning om forandring av § 25 i de for byen ved kongelig resolution av 1 oktober 1897, jfr. resolutioner 19 december 1898, 16 januar 1903, 27 mars 1905, 6 mai og 16 oktober 1911 og 7 januar 1916, approberte sundhetsforskrifter.

Efter den approberte beslutning skal sundhetsforskriftenes § 25 lyde saaledes:

»Sundhetskommisjonen kan paalægge eier eller bruker av ildsted, som efter sundhetskommisjonens skjøn paa grund av ildstedets eller pipens konstruktion eller forhold til omgivelserne, fyringsmaaten eller det anvendte brændsels art volder omboende besvær ved flyveaske, røk, uforbrændte brændselsdele eller stank, at fjerne ulemperne.

Skadelige eller besværlige gasarter eller dampe fra industrielle eller andre faste anlæg kan sundhetskommisjonen paaby avledet eller forebygget saaledes, at de ikke volder sanitære misligheter.

Likeledes kan sundhetskommisjonen paaby, at dampskibe, jernbanelokomotiver eller andre bevægelige indretninger under opholdet paa byens grund eller det til byen hørende havneterritorium hverken ved fyring eller paa anden maate besværer ved røk, skadelige eller besværlige gasarter eller dampe.

Paabud efter denne §, som i henhold til bygningsloven berører bygningskommisjonens myndighetsomraade, maa, forinden de utfærdiges, være godkjendt av bygningskommisjonen.»

Kongelig resolution

15 juni.

av 15 juni.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Aamots herred, Hedemarkens amt, i møte den 11 december 1916 besluttede forandring av § 10 i de ved kongelig resolution av 4 juni 1910 approberte skogvedtægter for herredet.

Efter den approberte forandring skal § 10 lyde saaledes:

»Tvistigheter angaaende utblinkning avgjøres efter vedkommende skogeiers begjæring av skograadet sammen med skograadets inspektør.«

Tilføielse

til den i nr. 28 for 9 juni d. a. pag. 481 kundgjorte kongelige resolution av 7 juni angaaende forandret lydelse av § 5 i regulativet for erlæggelse av avgift for godkjendelse av og tilsyn med elektriske sterkstrømsanlæg.

Sidste punktum utgaar.

§ 5 i regulativet skal efter resolutionen lyde saaledes:

»Forsaauidt den for et anlæg beregnede avgift viser sig at staa i misforhold til det arbeide, som tilsynet med samme kræver, kan Departementet for de Offentlige Arbeider efter motiveret henvendelse fra anlæggets vedkommende eller fra vedkommende tilsynsmand fastsætte en anden lavere avgift. Forsaauidt angaar anlæg paa 20 kva. og derunder, kan departementet derhos fastsætte en lavere avgift, saafremt der paa grund av særlige forhold ved anlægget maatte findes at være grund dertil.«

Kongelig resolution

Utgiver: Byraacheff Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri, Kristiania.